

нашата жалость много са смалива отъ прочитаніе-то на епистолия-та въ която ясно и откровенно са доказва миѣніе-то и гласоподаваніе-то на негово блаженство и на святый-атъ и священнѣйшій около него Соборъ. Излишно е прочее всяко друго косто са е говорило особено на едного и друго за той вопросъ; иначе не можеме да мыслиме че негово блаженство е промѣнилъ миѣніе-то си, кога вопросъ-тъ не са е промѣнилъ но по същество са намира на съща-та точка и до днесъ. Также не е вѣроятно и това, че нѣгово блаженство желае да са отложи Соборъ-тъ приврѣменно за да стане опытъ за примиреніе съ предводители-тъ на Българска-та Буна, или въ противенъ случай ако са не сполучи това, тогава да стане споразумѣніе съ Высока-та Порта; защото негово блаженство заедно съ други-тъ блаженѣйшии като направили този желателенъ опытъ за едно непосредственно примиреніе, не сполучили по причина на укорство-то на Български-тъ предводители.

Негово блаженство Антиохійскій патріархъ каза:

« Да, да, така е. »

Преосвященѣйшій митрополитъ Дерконскій рече:

« Радовамъ са за това увѣреніе на негово блаженство патріарха Антиохійскій. Кой може да откаже че Църква-та отъ край и до послѣднѣ не е употрѣблявала сички-тъ си средства, които можахъ да докаратъ едно законно спогожденіе? Като заключавамъ прочее, казвамъ че миѣніе-то и гласоподаваніе-то на Іерусалимска-та Църква са писмено доказани, както чухме и всички, само ни е жално за отсутствіе-то на негово блаженство; слѣдователно нито за една минута вѣрвамъ, че негово блаженство този пастыроначалникъ който отъ нежна още